

To je mje :: tak zrudziło, zrudziło,
 Zo swět mi luby njej',
 Ja džech do swojej' komorki
 A plakach w mojej zrudobi;
 Kak je mi :: tak styskniwje,
 Zo Jank mje njecha měc.

Nazajtra :: wón jědžeše, jědžeše
 Nimo woknow na polo,
 Ja wołach: Janko, kak je so
 Ći wčera w korčmje lubiło,
 Ale wón :: tak činješe,
 Kaž by mje njesłyšał.

To je mje :: tak zrudziło, zrudziło,
 Zo swět mi luby njej';
 Wón zechce wěsće do so hić
 A wjele za mnu pokhodzić,
 Ale nětk :: wšo nimo je,
 Ja Janka njecham měc!

(2. | 1. 1855.)

Žołma a žiwjenje.

Puč žiwjenja je žórło,
 Kiž z horow k dołam dže
 A přeběhnje kraj rjany
 A hona puscínske.

Kaž mjez lučkami lóštnje
 So žołma slěborni: